

Od tej pory Borys Malkin rozpoczął intensywne prace terenowe zlokalizowane głównie w Ameryce Południowej, gromadząc jednocześnie zbiory entomologiczne i etnograficzne dla muzeów. W latach 1957–1994 przebywał ponad 40 grup tubylczych zamieszkujących tereny Brazylii, Kolumbii, Surinamu, Ekwadoru, Peru, Boliwii, Paragwaju, Panamy, Chile i Argentyny. Do wielu plemion powracał wielokrotnie, co pozwoliło mu na dogłębne ich rozpoznanie i prześledzenie zmian kulturowych, jakim podlegały na przestrzeni lat.

W trakcie swego aktywnego i pracowitego życia Borys Malkin utrzymywał ożywioną korespondencję z przyrodnikami i antropologami, a także z przyjaciółmi, których miał wielu w różnych zakątkach świata. Listy były obszerne i zawierały ciekawe informacje na temat jego życia, podróży, badań antropologicznych oraz zoologicznych. Niektóre stały się prawdziwymi kronikami z pobytów u Indian, z prowadzonych prac, zbieranych dla muzeów eksponatów, opisów przyrody, charakterystyki tubylców. Jest to zarazem wartościowe źródło do poznania zainteresowań Malkina, preferowanej literatury, wyznawanego światopoglądu. Bezsprzecznie cenne są listy wysyłane do Heleny Przystalskiej⁵, od 1972 r. żony badacza, pochodzące z lat 1959–1994, pisane w okresach wieloletniej rozłąki, będąc jedyną formą komunikacji. Zachowało się ponad 800 listów przechowywanych przez długie lata w zbiorach prywatnych Heleny Przystalskiej-Malkin⁶. Na ich podstawie odtworzyć można kalendarium życia antropologa. Pisane na maszynie, często na cienkiej bibułce białego lub niebieskiego koloru, zaopatrzone były w datę i nazwę miejsca, w którym powstawały. Korespondencja powiększała się z roku na rok obfitując w wielostronne kroniki, w jakie przeistoczyły się na przełomie lat 60. i 70. Listy, sięgające czasem 20 stron, pisane były przez Malkina podczas etnograficznych i przyrodniczych badań terenowych prowadzonych w Ameryce Południowej bądź entomologicznych realizowanych w innych zakątkach świata – w Maroku, Antylach Holenderskich czy Hiszpanii.

Wiele osób utrzymujących ożywioną korespondencję z Borysem Malkinem doceniała jej niezwykłą wartość, czego dowód znajdujemy w jednym z listów wysłanych przez badacza do Heleny Przystalskiej-Malkin, w którym fragmencie napisał:

Mój ulubiony przyjaciel Donald Abbott (profesor biologii Morskiej Stacji Oceanograficznej Uniwersytetu Stanfordzkiego w Pacific Grove) lży

⁵ Helenę Przystalską, lekarzkę, poznał u swoich przyjaciół podczas pobytu w Polsce w 1959 r. we Wrocławiu. Odtąd nawiązała się między nimi wieloletnia korespondencja. Helena Przystalska w latach 60. przeprowadziła się do Warszawy, gdzie uzyskała stopień doktora nauk medycznych. Borys Malkin po latach swych wędrówek na stałe osiadł w Warszawie w latach 90. XX w., mieszkając do śmierci (12 sierpnia 2009 r.) z żoną na Żoliborzu.

⁶ W 2009 r. przejętych do zbiorów archiwalnych przez Muzeum Etnograficzne w Krakowie.